

og den øvrige Ordfoining i Paragraphen kan derved ikke forstaaes Andet, end at det er for Danmark og Slesvig. Det maa altsaa ansees for givet, at disse 600,000 Rbd. ere det Beløb, som for Danmarks og Slesvigs Vedkommende skal udredes til Hans Majestæts Civilliste, og det syntes saaledes ikke fornødent, derom at optage nogen ny Bestemmelse i Finantsloven.

Beskyt: Ved denne Sags første Behandling tillod jeg mig at udtale nogle Anskuelse om, hvorledes Forholdet til Ministeriet stillede sig for mig med Hensyn til de Udgifter i Finantsloven, som vare foreslaaede og angik saavel det egentlige Kongerige Danmark som Slesvig, eller det hele Monarchie. Det syntes ikke, at disse Anskuelse fandt egentlig Understøttelse, og der kunde altsaa fra den Side betragtet være Anledning for mig til ikke at gaa videre, men blive staaende ved disse Udtalelser. Naar jeg desuagtet har tilladt mig at stille Ændringsforslag, som grunde sig paa de Anskuelse, jeg dengang tillod mig at fremsætte, er Grunden fornemlig den, at jeg derom havde en bestemt Mening, og, hvad enten denne Mening er rigtig eller ikke, hvad enten den vinder den ærede Forsamlings Bisald eller ikke, anseer jeg det for min Pligt, som Medlem af denne Forsamling, naar jeg har en saadan bestemt Mening, ikke at blive staaende ved de Udtalelser, som maatte fremkomme i Forsamlingen, uden Hensyn til, hvor vægtige de Stemmer ere, som derimod have yttret sig, forsaavidt som de Grunde, som ere blevne fremsætte, ikke have den overbevisende Kraft for mig, at jeg derved kom til at forandre den Anskuelse, som jeg efter bedste Skjønnende er kommen til. Der laa desuden for mig en større Opfordring til at fremkomme med Ændringsforslag, fordi Spørgsmaalet er af særdeles Vigtighed. Spørgsmaalet angaaer nemlig den constitutionelle Ret for Thinget med Hensyn til Bevilling af Udgifter, hvorledes Forholdet er i saa Henseende, hvorledes Ministeriets Ansvar er at betragte i saa Henseende. Spørgsmaalet angaaer ikke Regnskabsformen, det angaaer ikke Statsrevisorerne eller den Betænkning, de i sin Tid ville have at indgive til Rigsdagen, ei heller de Bemærk-

ninger, som de kunde have at gjøre over Regnskabet; men det angaaer selve Ministrenes Fremgangsmaade med Hensyn til hele Bestyrelsen ved Anvendelsen af de bevilgede Udgifter og det Ansvar, de i saa Henseende maa bære. Den meget ærede Finantsminister har jo vel gjort den Bemærkning, at det egentlig ikke kommer an paa, hvorledes den ærede Forsamling, eller hvorledes Ministeriet opfatter dette Spørgsmaal, men at det maa være at afgjøre i Overensstemmelse med Grundloven. Jeg skal i saa Henseende dog gjøre opmærksom paa, at, hvis der var Spørgsmaal om en Fortolkning af Grundloven, saa forekommer det mig, at det maatte være af yderste Vigtighed for Ministeriet at komme til Kundskab om, hvilken Anskuelse der i saa Henseende er den almindelige her i den ærede Forsamling, og det forekommer mig, at dette Kendskab til Forsamlingens Mening maatte være Ministeriet saameget vigtigere, jo mere det ønskede at styre Staten i Overensstemmelse med de Anskuelse, som den ærede Forsamling har om hele Bestyrelsen. Men jeg maa endnu gjøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet ikke er om nogen Fortolkning af Grundloven; thi der findes ingen Bestemmelse derom i Grundloven, og der kunde ingen Bestemmelse findes derom i Grundloven; thi Grundloven gaaer ikke videre end til den Grændse af Riget, indenfor hvilken vore Bølgere boe; udenfor denne Grændse har den ikke Gyldighed, og Spørgsmaalet angaaer just, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til det Ansvar, som kommer til at paahvile Ministeriet for Penger, der ere bevilgede til Udgifter, som i sin Tid skulle blive at tilbagebetale af de af Hans Majestæts Undersaatter, som ikke henhøre til det egentlige Kongerige. Det er altsaa naturligt, at derom ikke kunde findes Noget i Grundloven; men det forekommer mig, at, naar Ministeriet har forelagt et Lovforslag for den ærede Forsamling, hvori den, paa Grund af de særegne Omstændigheder, hvori vi befinde os, skulde komme til at votere Penge, som ikke alene skulle anvendes for Undersaatterne i det egentlige Kongerige, maatte der netop være dobbelt Opfordring for enhver Rigsdagsmand til at klare sig det Spørgsmaal, om det dog ikke var